

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/98/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010252
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3617010252.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Radoslava Smatana, PhD. a prísediacich Márie Šuppovej a Janky Pilátovej v trestnej veci obžalovaného F. V. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.09.2019, takto

rozhodol:

Obžalovaný

F. V., nar. XX.XX.XXXX vo V. A., trvale bytom P. V. č. XXX, slobodný, dôchodca,

je vinný, že:

dňa 09.09.2017 v čase okolo 22:00 hod. v obci P. V., na dvore rodinného domu popisné číslo XXX, pod vplyvom alkoholu najprv začal vulgárne nadávať svojmu bratovi poškodenému P. V., nar. XX.XX.XXXX, ktorý sa v tom čase nachádzal vo vnútri rodinného domu spoločne so svojou priateľkou poškodenou H. C., nar. XX.XX.XXXX, prítom obžalovaný F. V. behal po dvore a viackrát búchal rukami na okná domu v časti, ktorú obýva poškodený P. V., potom obžalovaný F. V. prešiel ku vstupným vonkajším dreveným dverám do časti domu, ktorú obýva poškodený, do týchto dverí začal následne kopať nohami a na svojho brata poškodeného P. V., nar. XX.XX.XXXX a poškodenú H. C., nar. XX.XX.XXXX kričal „ak neotvoríte, zoberiem kálačku a zabijem Vás“, načo tieto slová viac krát zopakoval, následne obžalovaný F. V. opätovne prešiel k oknám domu, kde sa zdržiaval poškodený so svojou priateľkou, na ktoré začal znovu búchať a strhával z nich sieťku proti hmyzu, vulgárne nadával a kričal na svojho brata poškodeného P. V., nar. XX.XX.XXXX a poškodenú H. C., nar. XX.XX.XXXX, „aby otvorili, inak ich zabije“, pričom znovu išiel ku vchodovým dverám rodinného domu, do ktorých obžalovaný opätovne kopal nohami a kričal na svojho brata poškodeného P. V., nar. XX.XX.XXXX a poškodenú H. C., nar. XX.XX.XXXX „ak neotvoríte, zoberiem kálačku a zabijem Vás a zoberiem sekeru a zabijem Vás“, pričom obžalovaný F. V. s opakovanými nadávkami a vyhrážkami prestal až v čase, keď na miesto prišla privolaná policajná hliadka,

t e d a :

iného hrozbou násilia nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe - súrodencovi a osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l :

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Partizánske podala dňa 05.12.2017 obžalobu na F. V. pod č.k. Pv 369/17/3305-24 pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnej obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 18.04.2018 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodených P. V., H. C., v zmysle § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítaním podstatnej časti znaleckého posudku znalca MUDr. Viktora Segedu zo dňa 27.10.2017 (č.l. 107-123), oboznámením ostatného spisového materiálu (úradný záznam z č.l. 11, zápis o dychovej skúške z č.l. 13, výpis z LV z č.l. 94, zápisnica o ohliadke miesta činu z č.l. 95-96, fotodokumentácia z č.l. 97-103, výpis z evidencie priestupkov z č.l. 124, lustrácia v CDB z č.l. 140, odpis z registra trestov z č.l. 141, opatrenie z č.l. 145, darovacia zmluva z č.l. 149) a po takto vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní dňa 18.04.2018 rozhodol uznesením č.k. 1T/98/2017-156 tak, že podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku trestnú vec obžalovaného F. V. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť na skutkovom základe uvedenom v citovanom uznesení postúpil Okresnému úradu v Prievidzi, Odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm. d/ Zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

Na podklade sťažnosti prokurátora v neprospech obžalovaného voči citovanému rozhodnutiu, Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 2To/68/2018-169 zo dňa 19.02.2019 podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku zrušil vyššie citované uznesenie a súdu prvého stupňa uložil, aby vec znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd okrem iného uviedol, že aj podľa názoru krajského súdu záver o tom, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný, má oporu vo vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa aj napriek tomu, že obžalovaný vo svojej výpovedi poprel akékoľvek vyhrážanie sa poškodeným, t. j. tak, ako sa tiež konštatuje v skutkovej časti podanej obžaloby. Obžalovaného však zo skutku jednoznačne usvedčujú obaja poškodení ako svedkovia s podporou vykonaných nepriamych dôkazov, z nich najpodstatnejším je dôkaz o poškodení sieťky proti hmyzu na okne domu ako aj obsah podaného znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvia psychiatria. Podľa názoru krajského súdu však skutok a konanie obžalovaného popísané v obžalobe naplňa znaky žalovaného trestného činu zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na §§ 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/, 127 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona. Súd prvého stupňa v podstate odôvodňoval svoje rozhodnutie tým, že v prejednávanej príhode nebola preukázaná subjektívna stránka - úmyselné zavinenie obžalovaného podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, s ktorým záverom sa však stotožniť nemožno, pretože okolnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa a na ktoré správne poukázal prokurátor v dôvodoch sťažnosti z vykonaného dokazovania, preukazujú naplnenie aj tohto obligatórneho formálneho znaku predmetného žalovaného zločinu. Súd prvého stupňa vyhodnotením všetkých dôkazov, vrátane motívu konania obžalovaného a okolností, za ktorých obžalovaný spáchal žalovaný skutok, nesprávne s uplatnením princípu "ultima ratio" vylúčil aj akékoľvek spáchanie iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti trestného zákona, nesprávne tiež dospel k záveru o tom, že by mohlo ísť iba o spáchanie priestupku podľa § 49 odsek 1 písm. d/ Zákona č. 372/1990 Zb. v platnom znení (priestupok proti občianskemu spolunažívaniu). Krajský súd zdôraznil, že pre naplnenie skutkovej podstaty zločinu podľa Trestného zákona sa skúmajú iba formálne znaky a skúmanie naplnenia materiálneho korektívu je irelevantné. Pritom princíp "ultima ratio" je aj v zmysle ustálenej judikatúry

akceptovateľný iba pri prečinoch a preto súd prvého stupňa pochybil, keď napadnuté uznesenie v jeho dôvodoch opieral aj o tento princíp. Pre úplnosť krajský súd uviedol, že v prejednávanej príhode prokurátor správne poukázal na to, že konanie obžalovaného voči poškodeným - opakované vyhrážanie sa zabitím sekerou a kálačkou, spolu s fyzickým násilím voči majetku poškodeného - poškodenie sieťky proti hmyzu na okne, so zreteľom na to, že poškodený sa agresívne správal voči nim aj v minulosti a dokonca sekerou aj poškodil dvere na dome, nemožno hodnotiť ako banálne prejavy, alebo menej závažné konanie, ktoré by mali byť posudzované iba ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Aj krajský súd je názoru, že s prihliadnutím najmä na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, osobu obžalovaného nemožno hovoriť o nepatrnej závažnosti činu, pokiaľ by malo byť konanie obžalovaného posudzované iba ako priestupok. Z týchto dôvodov preto krajský súd napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd po vrátení veci odvolacím súdom na opätovné prejednanie a rozhodnutie, majúci na zreteľ ustanovenie § 194 ods. 5 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní dňa 03.07.2019 a 11.09.2019 doplnil dokazovanie výsluchom poškodených P. V., H. C., svedka X. U., podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku oboznámením zvukového záznamu z USB kľúča predloženého poškodeným P. V. (č.l. 189), v zmysle § 269 ods. 1 Trestného poriadku oboznámením fotodokumentácie z č.l. 187-188, správy o povesti z č.l. 194, priebežnej správy z výkonu probácie z č.l. 195, odpisu z registra trestov z č.l. 196, výpisu z ústrednej evidencie priestupkov z č.l. 197, lustrácie GP SR z č.l. 198-199, lustrácie v CDB z č.l. 202. Súd zároveň v zmysle § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonanie dôkazu, a to výsluch svedkyne O., ktorý navrhla obhajoba a ktorá svedkyňa sa mala vyjadriť k vzájomnému spolužitiu poškodeného a obžalovaného ako ich sestra, nakoľko nepovažoval tento dôkaz za relevantný.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 18.04.2018 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že sa necíti byť vinný zo skutku obžalobou mu kladeného za vinu. Uviedol, že keď prišiel domov, vypadli mu kľúče a preto bratovi klopkal, z toho to celé vzniklo, inak by im dal pokoj. Bratovi išiel zaklopať, aby mu zažal. Pri odstraňovaní rozporov na návrh prokurátora obžalovaný uviedol, že si už nespomína, ako to bolo. Priznal, že v ten deň požíval alkohol, konkrétne domáce a jedno až dve piva. Na otázku prokurátora uviedol, že klopkal jemne a bratovi uviedol, aby mu zažal, lebo stratil kľúče. Potom prišli policajti a zobrali ho do Partizánskeho. Na otázku obhajcu uviedol, že s bratom mal dobrý vzťah, kým si brat nenašiel priateľku. Vlastníkom domu je poškodený, ktorému on daroval svoj podiel. Poškodený mu bráni používať záchod i kúpeľňu. Na otázku súdu uviedol, že sa nikomu nevyhrážal.

Poškodený P. V. na hlavnom pojednávaní dňa 18.04.2018 uviedol, že obžalovaný prišiel domov asi okolo 21:00 hod. Poškodený bol vzadu vo svojom obydľí a počul obžalovaného, že sa tam s niekým rozpráva zvýšeným hlasom. Otvoril dvere a videl obžalovaného, prišiel za ním a požiadal ho ako vždy, keď bol obžalovaný v takom stave, aby mu dal kľúče a nech si ide dovnútra ľahnúť. Obžalovaný ho neposlúchol a začal mu nadávať a poučovať poškodeného ako vždy. Išiel naspäť do vnútra, priateľka bola v kúpeľni, tak pozeral, či obžalovaný náhodou nepôjde do kúpeľne. Priateľka sa vrátila do obydľia a i on išiel do kúpeľne sa osprchovať, prešiel okolo obžalovaného, ktorý ho ešte poklepkával s papiermi, čo držal v ruke a machroval. Poškodený si ho nevšimol a išiel ďalej, osprchoval sa a opäť išiel vedľa neho a keďže mu obžalovaný kľúče nedal, nevšimol si ho a išiel dovnútra do obydľia. Kľúče žiadal od obžalovaného preto, lebo vždy keď je opitý, nevie trafiť do zámku a už sa aj stalo, že si vyrúbal okolo kovania dvere a tak vošiel dovnútra. Stáva sa mu to pravidelne, že tie kľúče stráca. Tomuto chcel práve predísť, preto žiadal kľúče. Keď mu teda obžalovaný kľúče nedal, tak si ho nevšimol, nezaujímal sa o neho a išiel dovnútra a tam čakali, že to bude tak, ako vždy. Asi o 10 minút už začal obžalovaný búchať najskôr na dvere, postupne to stupňovalo, búchal i na okno, potom zase na dvere. Bolo to asi okolo pol desiatej. Búchal ako vždy, furt búchal, oni mu neotvárali, aby mu nevbekol dovnútra. Čakali vnútri, bolo len pol desiatej, poškodený hovorí, „čo teraz, ešte nie je 22:00 hod., aby volali políciu pre rušenie nočného klúdu“. Obžalovaný stále búchal a vyhrážal sa, „že vezmem kálačku a uvidíš, čo porobím“. Okolo 22:00 hod. si povedali, že zavolajú políciu. Na otázku súdu prečo volali políciu poškodený uviedol, aby policajti s ním už niečo robili. Na otázku obhajcu poškodený uviedol, že v súčasnosti je už on vlastníkom domu, obžalovaný mu daroval svoj podiel, lebo sa oň nevládal starať. Na otázku obhajcu prečo neotvoril poškodený už na prvé zaklopanie obžalovaného tento uviedol, že ho to už nezaujímal, keďže mu obžalovaný nechcel dať kľúč, aby mu otvoril.

Poškodená H. C. na hlavnom pojednávaní dňa 18.04.2018 uviedla, že chceli ísť už spať. Poškodená vychádzala z kúpeľky, keď počula obžalovaného na dvore mrmlať a už vedela, že je opitý. Vyukkla z dverí, kde ju už čakal P. Prešla okolo obžalovaného dovnútra. Uložili sa na spánok a o chvíľu to začalo. Obžalovaný im začal trieskať na okná a vykrikovať, že „otvorte, vy špiny vykurvené“, „otvorte lebo vás pozabíjam“, „však počkaj, zoberiem tu kálačku a uvidíš“. Zmizol preč, za chvíľu sa znova vrátil, kopal do dverí a znova sa vyhrážal, takto to bolo stále dokola. Začal tak okolo pol deviatej. Čakali do 22:00 hod., reku nebudú ešte volať políciu ešte pred nočným kludom. Padlo 22:00 hod. a poškodená zavolała políciu, prišli zakrátko a zobrali obžalovaného. Na otázky prokurátora uviedla, že sa to stalo v Ješkovej Vsi asi pol roka dozadu. Políciu volali, lebo to u nich vyvolávalo stres. Na búchania obžalovaného poškodení nereagovali nijako, dúfali, že snád s tým prestane, avšak intenzita sa stupňovala, potom zavolała políciu. Na otázku obhajcu poškodená uviedla, že obžalovaný kričal, že „daj mi tie kľúče“. Na otázku súdu prečo volali políciu až po 22:00 hod. ak mali strach poškodená uviedla, že to bolo preto, že do 22:00 hod. si obžalovaný mohol robiť čo chce. Čakali, že s tým skončí, avšak neskončil a stupňovalo sa to. Tiež uviedla, že mala na dvore auto, bála sa, že jej ho obžalovaný rozbije.

Na návrh obhajcu obžalovaného súd na hlavnom pojednávaní dňa 03.07.2019 dopyčul poškodeného P. ktorý uviedol, že zatiaľ sa s obžalovaným na ničom nedohodli ohľadne užívania tej nehnuteľnosti. Na otázku prokurátorky poškodený uviedol, že obžalovaný sa od 09.09.2017 až doposiaľ správa arogantne, nechce sa prispôbiť. Nie je s ním žiadna spolupráca. Tiež uviedol, že došlo k incidentu 01.05.2019, kedy obžalovaný došiel domov opitý. Obžalovaný mu búchal do dverí od 22:00 hod až do 03:00 hod. ráno, teda trvalo to päť hodín. Nahrál si to na telefón. Jeho priateľka tam vtedy nebola. Obžalovaný mal v ruke kľučku. Poškodený políciu nevolal, nechcel mu ublížiť. K žiadnej zmene u obžalovaného nedošlo.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 03.07.2019 dopyčul i poškodenú H. C., ktorá uviedla, že prvé pojednávanie obžalovanému nič nedalo, naďalej pokračuje v tom, čo robil. Na verejnosti jej obžalovaný hnusne a opízlo nadával. Z prvého pojednávania vyšiel ako víťaz a tak sa aj naďalej správa. Videla obžalovaného párkrát opitého.

Na návrh obhajcu obžalovaného súd na hlavnom pojednávaní dňa 11.09.2019 vypočul ako svedka starostu obce Ješkova Ves X. U., ktorý uviedol, že k tomu konkrétnemu skutku sa nevie vyjadriť. Ku vzťahu obžalovaného s poškodeným svedok uviedol, že vedel o konfliktoch medzi obžalovaným a poškodeným. Vedel o tom, že poškodený dal obžalovanému v zimných mesiacoch okná dole, čo bolo vidieť aj z ulice. Vedel to aj od obžalovaného. Napísal síce, že obžalovaný má sklon k alkoholickým nápojom, ale to nebýva tak často. Obžalovaný posledné tri mesiace ráno vstane a ide preč, chodí do hory, celý deň sa neukáže, príde až večer, lebo hovorí, že sa bojí prísť do toho domu. Tiež bol odstavený od vody, nemohol sa umývať a kúpať a nemal prístup k vode, čo mu tiež povedal obžalovaný. Svedok chcel, aby prišla aj sestra obžalovaného a poškodeného, ale ona nechcela, lebo sa bála svojho manžela. Celý deň obžalovaný chodí ako bezdomovec, bojí sa vrátiť domov, nie je mu to ľahostajné ako starostovi. V dedine nie sú žiadne problémy s obžalovaným, v obci nikomu nič nerobí, správa sa slušne, občas si vypije. Poškodený, pokiaľ je v dedine, je taký problematický.

Zo znaleckého posudku MUDr. Viktora Segedu, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 27.10.2017 vyplýva, že znalec u obžalovaného nezistil psychosomatickú závislosť od alkoholu, zistený bol chronický dlhoročný abúzus alkoholu s poruchami správania počas stavov opojnosti. U obžalovaného nejde o chorobný sklon k požívaniu alkoholických nápojov, obžalovaný požíva alkohol z vlastnej vôle a vlastným zapríčinením sa uvádza do stavov alkoholovej opojnosti. Znalec aktuálne odporučil uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Zo zápisu o dychovej skúške (č.l. 13) zo dňa 09.09.2017 vykonanej po zadržaní obžalovaného vyplýva, že mu bola nameraná hodnota 1,06 mg/l alkoholu v dychu.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou (č.l. 95-103) vyplýva, že bola vykonaná dňa 10.09.2017 o 05:05 hod. za účasti vyšetrovateľa, kriminalistického technika a poškodeného za nočného svetla. V zápisnici i fotodokumentácii k nej je zachytené poškodenie sieťky proti hmyzu na oknách v obývačke i v spálni časti domu, kde býva poškodený. Dvere sú bez poškodenia. Na mieste činu neboli zaistené žiadne stopy.

Z darovacej zmluvy a zaopatrovacej zmluvy (č.l. 149) vyplýva, že bola uzavretá medzi obžalovaným ako darcom a poškodeným P. V. ako obdarovaným, ktorej predmetom bolo bezodplatné podarovanie podielu obžalovaného na predmetnej nehnuteľnosti v prospech poškodeného. Poškodený ako obdarovaný sa za to z vďačnosti zaviazal, že obžalovanému (darcovi) bezodplatne bude v prípade potreby poskytovať pomoc v chorobe a starobe, spočívajúcu najmä v tom, že mu zabezpečí potrebné lekárske ošetrovanie, odvoz, dovoz, prípadne doprovod k lekárovi a od lekára, postará sa o nákupy a iné bežné potreby, tiež upratanie bytu, a pod. V prípade jeho smrti mu vystrojí dôstojný pohreb. Taktiež sa zaviazal obžalovanému ako darcovi poskytnúť doživotné bývanie a užívanie nehnuteľností, ktoré boli predmetom daru.

Zo správy o povesti na obžalovaného od obce Ješkova Ves (č.l. 194) okrem iného vyplýva, že je slobodný a býva v podnájme u svojho brata, čo má aj právne ošetrované zaopatrovacou zmluvou. Na verejnosti sa správa slušne, občas má sklony k alkoholickým nápojom. Nebol riešený komisiou verejného poriadku.

Z priebežnej správy z výkonu probácie u obžalovaného zo dňa 10.09.2019 (č.l. 195) vyplýva, že tento je slobodný, starobný dôchodca. Býva s bratom v obci Ješkova Ves. Jedná sa o starší rodinný dom po rodičoch, v ktorom mal kedysi s bratom a sestrou rovnaký podiel, ale sestra ho prehovorila, aby to bratovi daroval. Preto podpísal bratovi darovaciu zmluvu a teraz ho brat chce (podľa jeho slov) asi z tadiaľ vyšťať. Našťastie tam má doživotné právo užívania (inak by nemal kam ísť), avšak necíti sa tam dobre, pretože spory s bratom tam z času na čas pretrvávajú, čo ho aj osobne zožiera. Obžalovaný sa probačnému dohľadu doposiaľ riadne a pravidelne podrobuje, pričom reaguje na pokyny súdu a je disciplinovaný. Keďže sa jedná o jednoduchého človeka, ktorý nedisponuje prostriedkami asertivity, je zjavné, že predmetná situácia ho zaťažuje. Konflikty a súdny spor s bratom mu uberajú na celkovej psychickej rovnováhe. Už aj na probačných stretnutiach sa prejavuje u neho únava, psychická nevyváženosť a badať aj príznaky spojené s nepravidelnou činnosťou srdca (kolísavý tlak, jasný úsudok, sústredenosť, energia, malátnosť, netrpezlivosť). Počas prebiehajúceho probačného dohľadu nebolo preukázané, že by bol obžalovaný súdom uložené povinnosti a obmedzenia porušil. Obžalovaný žije jednoduchým životom, zaoberá sa ešte aj brigádnickou činnosťou pri spracovaní a dovoze dreva a pod. Na svoju osobu uvádza, že sa necíti byť „svätý“, pričom priznáva, že si v minulosti občas aj vypil, ale skutkov, ktoré sa mu v tomto konaní kladú za vinu, sa v takom prevedení nedopustil. Podľa jeho slov sa aj jeho brat voči nemu prehrešil, ale on ho nikdy na políciu neudal, lebo je jednoduchý človek, nemá ani telefón a najmä to nemá v povahe.

Na návrh prokurátorky súd v zmysle § 270 ods. 2 Trestného poriadku pripustil vykonanie dôkazu, a to prehratie zvukového záznamu uloženého na USB kľúči, ktorý predložil súdu poškodený P. V., pričom ide o zvukovú nahrávku zo dňa 01.05.2019, ktorú poškodený vyhotovil na svojom mobilnom telefóne, kedy si nahral verbálne prejavy obžalovaného. Túto nahrávku poškodený doplnil aj o fotodokumentáciu, ktorú poškodený taktiež vyhotovil na svoj mobilný telefón, kde zachytil obžalovaného v paralelnom čase, ako vznikla i nahrávka.

Súd zároveň v zmysle § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonanie dôkazu, a to výsluch svedkyne O. A., ktorý navrhla obhajoba a ktorá svedkyňa sa mala vyjadriť k vzájomnému spolužitiu poškodeného a obžalovaného ako ich sestra, nakoľko nepovažoval tento dôkaz za relevantný, nakoľko na hlavnom pojednávaní bol vypočutý ako svedok starosta obce Ješkova Ves, ktorý sa vyjadril k vzájomnému spolužitiu obžalovaného s poškodeným, pričom tento vo svojej výpovedi zároveň uviedol, že táto svedkyňa nechcela ísť na súd vypovedať, lebo sa bála svojho manžela.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že je slobodný, bezdetný, starobný dôchodca. Doposiaľ bol dvakrát súdne trestaný ešte v 70-tych rokoch minulého storočia. V oboch prípadoch má odsúdenie zahladené. Obžalovaný doposiaľ nebol postihnutý za priestupok.

Na základe vykonaného dokazovania pri zohľadnení ustanovenia § 194 ods. 5 Trestného poriadku a vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu, postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku posudzujúc každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že obžalovaný spáchal skutok obžalobou mu kladený za vinu. Obžalovaný síce poprel, že by sa bol poškodeným vyhrážal a na dvere kopal preto, aby mu brat zažal a on si mohol nájsť kľúče, ktoré mu vypadli. Obžalovaného však zo spáchania skutku jednoznačne usvedčujú obaja poškodení, ktorí zhodne popísali, ako sa im obžalovaný vyhrážal, kopal do vchodových dverí a tiež búchal na okná domu

a strhával z nich sieťku proti hmyzu s tým, že obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, pričom ich výpovede korešponujú aj s ďalšími vykonanými dôkazmi, a to zápisnicou o obhliadke miesta činu, kde bolo fotograficky zdokumentované poškodenie sieťky proti hmyzu na okne domu ako aj zápisom o dychovej skúške, z ktorého vyplýva, že obžalovanému bola dňa 09.09.2017 po zadržení nameraná hodnota 1,06 mg/l alkoholu v dychu. Taktiež z obsahu podaného znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvia psychiatria vyplýva, že u obžalovaného bol zistený chronický dlhoročný abúzus alkoholu s poruchami správania počas stavov opojenosti. Tieto vyššie popísané dôkazy vyvracajú obranu obžalovaného o tom, že skutok nespáchal a naopak, preukazujú vinu obžalovaného bez dôvodných pochybností. Zároveň súd viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu sa stotožnil s obžalobným návrhom prokurátora pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu žalovaného skutku, keď skutok popísaný v obžalobe napĺňa znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona. Z hľadiska zavinenia obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný chcel porušiť záujem chránený trestným zákonom, ktorým v danom prípade je slobodné rozhodovanie človeka.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a osobu páchatel'a, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona a u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona (viedol pred spáchaním trestného činu riadny život) pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti, čím došlo v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o 1/3 (upravená sadzba 48 až 96 mesiacov/4 až 8 rokov). Na základe toho v zmysle § 189 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 4 roky nepodmienečne, keď v danom prípade uloženie iného, ako nepodmienečného trestu odňatia slobody neprichádzalo do úvahy, pričom takýto trest je postačujúci na nápravu páchatel'a a jeho prevýchovu. Pri jeho ukladaní súd zohľadnil závažnosť obžalovaným spáchaného skutku, ako aj jeho predchádzajúci život. Zohľadnil tiež predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného, keď tento bol do súčasnosti dvakrát súdne trestaný, naposledy pred 41 rokmi, pričom má odsúdenia zahľadené a prihliadol i na okolnosť, že obžalovaný doposiaľ nebol postihnutý v priestupkovom konaní. Prihliadol i na správu o povesti obžalovaného v obci Ješkova Ves a na výpoveď starostu obce, ktorý hodnotil obžalovaného kladne, ako človeka, ktorý v obci vystupuje slušne a pomáha iným. Za týchto okolností je podľa názoru súdu dostatočne osvedčené, že účel trestu je možné zabezpečiť aj trestom uloženým na spodnej hranici trestnej sadzby odňatia slobody, keď takto uložený trest v dostatočnej miere spĺňa požiadavku nielen represie, ale aj individuálnej, či generálnej prevencie a aj požiadavku výchovnú. Nakoľko obžalovaný do súčasnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd obžalovanému tiež v zmysle § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona uložil ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou, pričom pri rozhodovaní o uložení tohto ochranného opatrenia vychádzal najmä zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, v ktorom znalec konštatoval u obžalovaného chronický dlhoročný abúzus alkoholu s poruchami správania počas stavov opojenosti. Znalec odporučil uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou a s týmto záverom sa stotožnil aj súd, keď podľa názoru súdu absolvovanie ochranného protialkoholického liečenia v ambulantnej forme môže napomôcť výchovnej zložke trestu a tomu, aby sa obžalovaný už do budúcnosti nedopúšťal trestnej činnosti.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od

oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).